

162

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ SKARBU

z dnia 9 marca 1949 r.

o zmianie rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 43, poz. 220 i Nr 66, poz. 412 oraz z 1949 r. Nr 10, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312 i Nr 68, poz. 427) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie: „Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych oraz zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych“;
- 2) w § 1 ust. 1, § 2 ust. 1, § 3 ust. 1 i 2, § 4 ust. 1, 2 i 3, § 5 ust. 3, § 6, § 8 i § 10 po wyrazach: „zawodowe wykonywanie“ dodaje się wyraz: „poszczególnych“;
- 3) w § 1 ust. 1, § 2 ust. 1, § 3 ust. 1 i w § 6 po wyrazach: „przedsiębiorstw handlowych“ dodaje się przecinek i wyraz: „budowlanych“;
- 4) w § 3 ust. 2 i § 4 ust. 3 po wyrazie: „przedsiębiorstwa“ dodaje się wyrazy: „handlowego i budowlanego“;
- 5) w § 4 ust. 1 i 2, § 5 ust. 3 i w § 8 po wyrazach: „przedsiębiorstwa handlowego“ dodaje się wyrazy „i budowlanego“;
- 6) w § 10 po wyrazie: „przedsiębiorstw“ dodaje się wyrazy: „handlowych i budowlanych“;
- 7) w § 2 ust. 1 pkt 3 tabeli opłat otrzymuje brzmienie:

„3) Przedsiębiorstwa budowlane i wszystkie inne przedsiębiorstwa handlowe oraz osoby wykonujące zawodowo poszczególne czynności handlowe“;

- 8) w § 7 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „oraz właściwym zrzeczeniom przemysłowym i właściwemu cechowi rzemieślniczemu“.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa budowlane, które wniósł opłaty przewidziane w rozporządzeniu Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 15 listopada 1947 r. w sprawie wysokości opłat, związanych z dokonaniem zawiadomienia o prowadzeniu przemysłu i wykonywaniu niektórych zajęć zarobkowych (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 443), zwolnione są od obowiązku wniesienia opłat przewidzianych w rozporządzeniu Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych w brzmieniu niniejszego rozporządzenia.

2. Przedsiębiorstwami budowlanymi w rozumieniu ust. 1 są przedsiębiorstwa, o których jest mowa w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 marca 1949 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Odbudowy o obowiązku uzyskania zezwolenia, właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw budowlanych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Minc*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

163

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 29 marca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zasad udzielania pomocy lekarskiej na podstawie dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zasiłkach i pomocy dla żołnierzy Wojska Polskiego, żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej — oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 9 ust. 2 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zasiłkach i pomocy dla żołnierzy Wojska Polskiego, żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpie-

czeństwa publicznego, członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej — oraz ich rodzin (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 139) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zasiłkach i pomocy dla żołnierzy Wojska Polskiego, żołnierzy i funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego, członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej — oraz ich rodzin.

§ 2. Osoby, które na podstawie art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 9 ust. 1 lit. a) uzyskały prawo do bezpłatnej pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa, korzystają z leczenia ambulatoryjnego, domowego i zakładowego.

Świadczenia lecznicze — w zakresie przysługującym ubezpieczonym na wypadek choroby członkom ubezpieczalni społecznej — udzielane są osobom określonym w ust. 1, zwolnionym ze służby, przez czas trwania uszkodzenia zdrowia, nie dłużej jednak niż w ciągu jednego roku od dnia zwolnienia ze służby.

§ 3. Świadczeń leczniczych udzielają:

- a) w zakresie leczenia ambulatoryjnego i domowego — ubezpieczalnie społeczne;
- b) w zakresie leczenia zakładowego — szpitale, będące zakładami społecznymi służby zdrowia.

§ 4. W razie zbiegu uprawnień do pomocy lekarskiej na podstawie art. 9 ust. 1 lit. a) z uprawnieniami z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby, ubezpieczalnia społeczna udziela świadczeń na własny rachunek przez czas przewidziany w ustawie o ubezpieczeniu społecznym, po wyczerpaniu zaś tego okresu — na rachunek Skarbu Państwa.

§ 5. Świadczenia lecznicze udzielane są na podstawie:

- a) orzeczenia komisji lekarskiej, wymienionej w art. 4 ust. 5, stwierdzającego, że uprawniony do pomocy lekarskiej utracił w związku przy-

czynowym ze służbą zdolność do służby i do pracy zarobkowej oraz

- b) zaświadczenia, wydanego przez ostatnią władzę przełożoną uprawnionego do pomocy lekarskiej, stwierdzającego fakt i datę zwolnienia go ze służby tudzież, że zwolnienie to nastąpiło wskutek utraty zdolności do służby określonej w orzeczeniu wymienionym pod lit. a).

§ 6. Kwalifikowanie i kierowanie do leczenia zakładowego przeprowadzają ubezpieczalnie społeczne w trybie ustalonym dla ubezpieczonych na wypadek choroby.

§ 7. Rozrachunki ze Skarbem Państwa z tytułu udzielonej przez ubezpieczalnie społeczne pomocy leczniczej odbywają się na zasadach i w trybie określonym dla rozrachunków za leczenie inwalidów wojennych.

Rozrachunki ze Skarbem Państwa za leczenie w zakładach społecznych służby zdrowia, z wyjątkiem zakładów ubezpieczalni społecznych, prowadzi będą te zakłady z wojewódzkimi władzami administracji ogólnej (wydział opieki społecznej).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1948 r.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

164

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 30 marca 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości. Regulamin sądów rozjemczych giełd zbożowo-towarowych.

Na podstawie § 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 23, poz. 209 i z 1935 r. Nr 24, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. Regulamin niniejszy obowiązuje przy rozstrzygnięciu przez sądy rozjemcze giełd zbożowo-towarowych sporów, wynikających z transakcji giełdowych, zawartych na giełdach zbożowo-towarowych, oraz sporów, wynikających z transakcji niegiełdowych między członkami, członkami i uczestnikami lub między uczestnikami giełd, jeżeli przedmiotem sporu są wartości dopuszczone do obrotu na giełdach zbożowo-towa-

rowych lub należności będące w związku z tym obrotem.

§ 2. 1. Sąd rozjemczy giełdy zbożowo-towarowej jest wyłącznie właściwy do rozstrzygnięcia sporów wymienionych w § 1, jeżeli strony na piśmie inaczej się nie umówiły.

2. Rozstrzygnięciu sądu rozjemczego giełdy zbożowo-towarowej podlegają również spory wymienione w § 1 nawet w tym przypadku, gdy obie lub jedna ze stron nie są członkami lub uczestnikami giełdy, jeżeli strony w pisemnym układzie lub przez wymianę listów poddadzą się orzecznictwu tego sądu.